

UNIVERSITY
OF BORÅS

Utveckling av ett gemensamt
dokument
“Min livsberättelse”
för och med personer med
demens

Maria Wolmesjö
NEFP 2021-04-15

UNIVERSITY
OF BORÅS

Maria Wolmesjö

Bitr. professor i socialt arbete

Forskningsledare för Arbetsliv & Velfärd

Hållbar styrning, organisering och ledning i välfärden, SOLWE

Högskolan i Borås

Styrelseledamot i NEFP

maria.wolmesjo@hb.se

Innehåll/Content

UNIVERSITY
OF BORÅS

- Introduktion
- ISOLDE - Ökad trygghet för personer med demens före – under – efter ett försvinnande
- Experiences from Scotland:
Katie Gambier-Ross Univ. of Edinburgh & Tommy Petillo, Purple Alert
- Dokumentet “Min livsberättelse” **Maria Wolmesjö**
- Svenskt Demenscentrum **Wilhelmina Hoffman**
- Polisen **Anders Leicht**
- ***Tid för frågor!***

UNIVERSITY
OF BORÅS

Utmaningar

- Varje år anmäls ca 26 000 personer försvunna
- Ca 6000 är högprioriterade - fara för persons liv eller hälsa
- $\frac{1}{4}$ är äldre och personer med demens
- I Sverige finns drygt 150 000 personer med demensdiagnos
- $\frac{2}{3}$ bor i eget boende - själva eller med anhöriga
- $\frac{1}{3}$ har inte insatser från äldreomsorg eller hälso- och sjukvård
- Återförsvinnande är vanligt - särskilt för de som bor själva eller tillsammans med anhörig
- Oro för ett eventuellt försvinnande kan innebära förändrade livsvillkor 24:7
- Tidsfaktorn är avgörande
- Rutiner finns men behöver förändras
- Stora samhällsekonomiska resurser tas i anspråk vid eventuellt eftersök

Personer med demens

Anhöriga

Professionella

Samhället

Maria Wolmesjö

CASE

EXEMPEL I

”Vi har en person hos oss som har en demenssjukdom. NN är aktiv och gillar att röra på sig och försvinner ofta från boendet. Nu har vi ett dörrlarm så vi får besked när NN går ut. NN har GPS i skorna och telefonnummer till oss synligt på ytterkläderna så vi brukar låta NN vara ute och gå cirka en halvtimme innan vi åker iväg och söker upp NN via GPS. Då brukar NN vara nöjd och det går bra att erbjuda skjuts hem för en kopp kaffe... det har hänt att NN varit på motorvägen eller järnvägen...” (vård- och omsorgspersonal, äldreomsorg)

CASE

EXEMPEL 2

”idag går min tid åt till att ta hand om M... jag kan inte lämna henne...trillar hon så ropar hon inte på hjälp...

Hon är rastlös. Det är väl det som har lett till de här rymningarna. Trots att hon går långsamt så hinner hon att försvinna ganska kvickt...

jag skulle bara lägga grejer i bagaget, då såg jag henne på andra sidan parkeringen...

När hon inte kom tillbaka i rimlig tid, då hittade vi henne på X-vägen någon km bort, det var ett litet försvinnande som snabbt kunde klaras ut”
(anhörig)

UNIVERSITY
OF BORÅS

ISOLDE

Ökad trygghet för personer med demens vid försvinnande – ett samverkansprojekt om effektivare efterforskningsinsatser före – under – efter ett försvinnande

Finansierat av Familjen Kamprads stiftelse
2021-2024

5 delstudier:

- I. Kunskapöversikt av statistik & riktlinjer
- II. Fallstudier “försvunnen person med demens”
- III. Intervjuer med “experter” om avgörande faktorer för att finna en försvunnen person med demens i samband med efterforskning
- IV. Fokusgruppsintervju om erfarenheter av effektivt samarbete vid försvinnande och eftersök av person med demens
- V. Utveckling, implementering och utvärdering av dokumentet “Min livsberättelse”/Historia Vitae

Samverkansprojekt

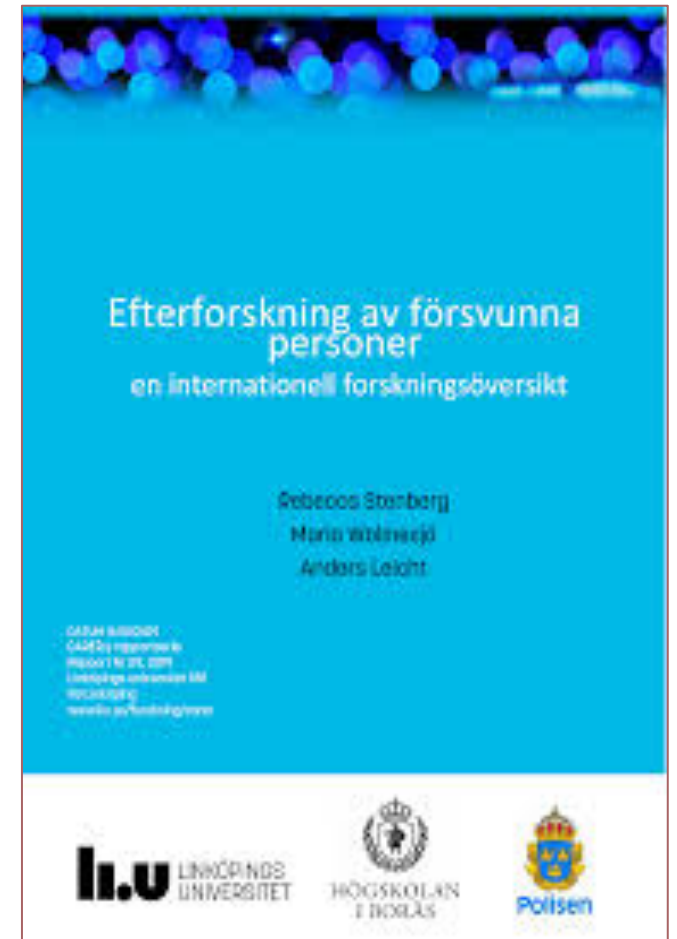
Högskolan i Borås – Maria Wolmesjö
Linköpings universitet – Rebecca Stenberg
Linnéuniversitetet – Anders Svensson

Samverkansdoktorand Högskolan i Borås & Polismyndigheten

Polisen – Anders Leicht m.fl.
Svenskt Demenscentrum – Wilhelmina Hoffman
Kommunal äldreomsorg

International Consortium of Dementia and Wayfinding, ICSW
Polisen, Scotland & Canada
m.fl

Maria Wolmesjö

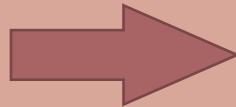
Fotograf Maria Wolmesjö

UNIVERSITY
OF BORÅS

Experiences from Scotland

Katie Gambier Ross
Tommy Petillo

Min livsberättelse (Historia Vitae) – för ökad trygghet inför och vid ett eventuellt försvinnande

maria.wolmesjo@hb.se

MIN LIVSBERÄTTELSE (HISTORIA VITAE)

– för ökad trygghet inför och vid ett eventuellt försvinnande

Varje år anmäls cirka 27 000 personer försvunna i Sverige¹. De största grupperna är personer med demens och personer med psykisk ohälsa. För personer med demens är förvirringstillstånd, vandrande och försvinnanden vanligt, något som kan vara potentiellt livshotande. Det är viktigt att mycket snabbt finna personen och bråttom att rätt insatser görs. Ett försvinnande ska därför anmälas till Polisen omgående!

Syftet med att skriva din livsberättelse

Syftet med detta dokument² är att samla relevant information om dig som själv har en demenssjukdom alternativt din anhörige/den person du ger omsorg och/eller vård. Dokumentet är en mycket viktig del i Polisens informationsinhämtning om en försvunnen person och därför till stor hjälp att återfinna och rädda dig/den som är försvunnen.

Förvara det ifyllda frågeformuläret på en säker plats³ och dela det med dina anhöriga och/eller vård- och omsorgspersonal för att vid behov kunna delge det till Polisen i samband med anmälan om ett försvinnande.

Till den som är anhörig eller vård- och omsorgspersonal:

Om personen du ger omsorg och/eller vård skulle försvinna, ring genast 112 och anmäl personen försvunnen. Det är bättre att Polisen kontaktas tidigt och att du ringer upp igen om personen du anmält försvunnen hittas innan Polisen hinner påbörja ett eventuellt eftersöksarbete. Komplettera detta formuläret med aktuell information under rubriken "Försvunnen nu" och ge till Polisen när de är på plats hos dig.

¹ Uppgift från Polisen om antal försvinnande avser 2019.

² Frågorna har utvecklats med utgångspunkt, dels från The Herbert Protocol - som används vid flera polisdistrikt i Scotland och England och efter tillåtelse av Penny Woolnough, forskare vid University of Abertay och biträdande föreståndare för Scottish Institute for Police Research (2019) som utvecklat det dokumentet, dels från exempel på olika så kallade levnadsberättelser som används inom äldreomsorgen i Sverige, samt egna erfarenheter från arbete och forskning inom äldre- och funktionshinderomsorgen under en period av drygt 40 år. Frågorna har också diskuterats och utvecklats i samråd med forskare vid Linköpings universitet, Polisen, Svenskt Demenscentrum och yrkesverksamma inom äldreomsorgen.

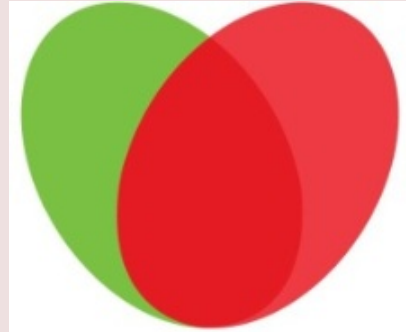
³ Inom vård- och omsorgsarbete bör dokumentet behandlas med hänsyn till GDPR och hanteras som övrig dokumentation som rör den enskilde.

UNIVERSITY
OF BORÅS

Innehåll:

- Bakgrundsinformation inkl. **nytaget foto**
- Fysisk beskrivning
- Medicinsk beskrivning
- Information till "sökare" ex. är rädd för hundar...blir orolig av...
- **Levnadsberättelse**
- Vårdare/anhöriga/familj
- ANMÄLD SAKNAD
sedd senast, klädsel, senaste medicinering etc.

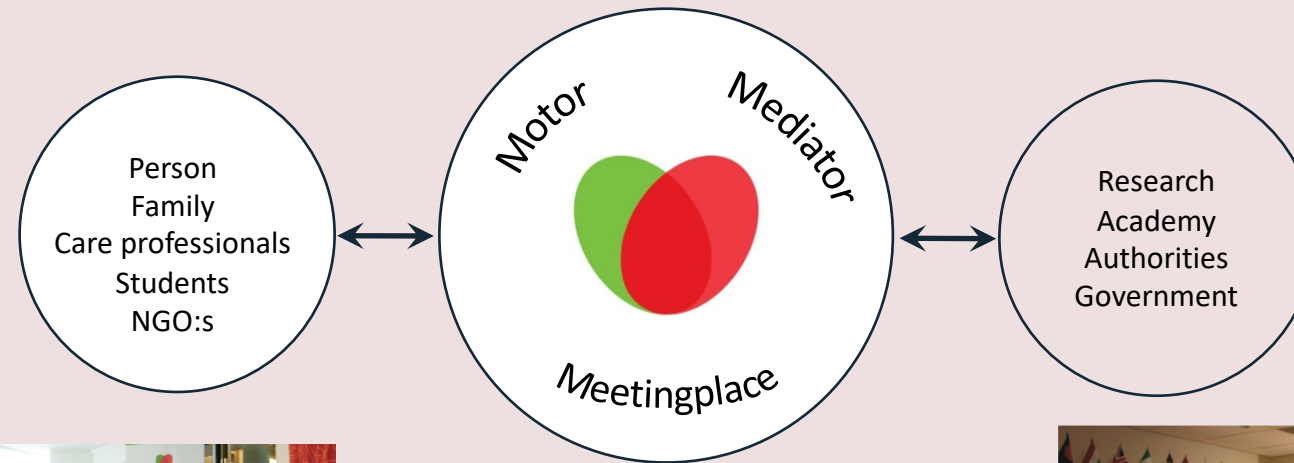

SWEDISH DEMENTIA CENTRE

- Wilhelmina Hoffman
- Swedish Dementia Centre and Stiftelsen Silviahemmet

www.demenscentrum.se

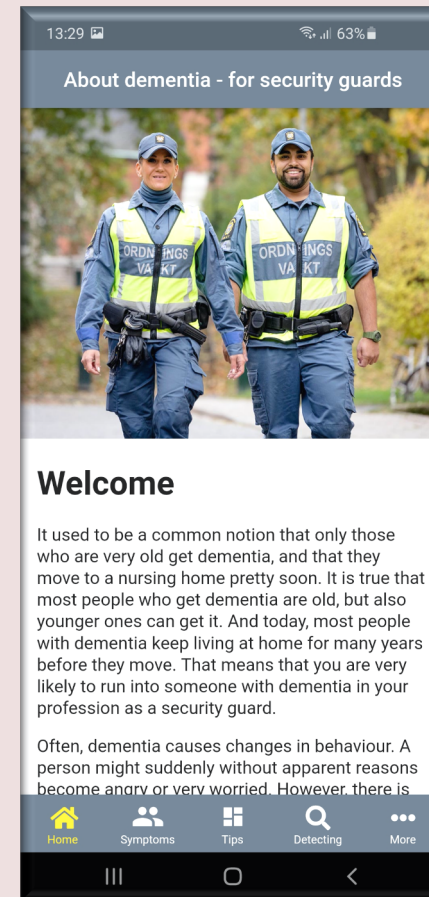
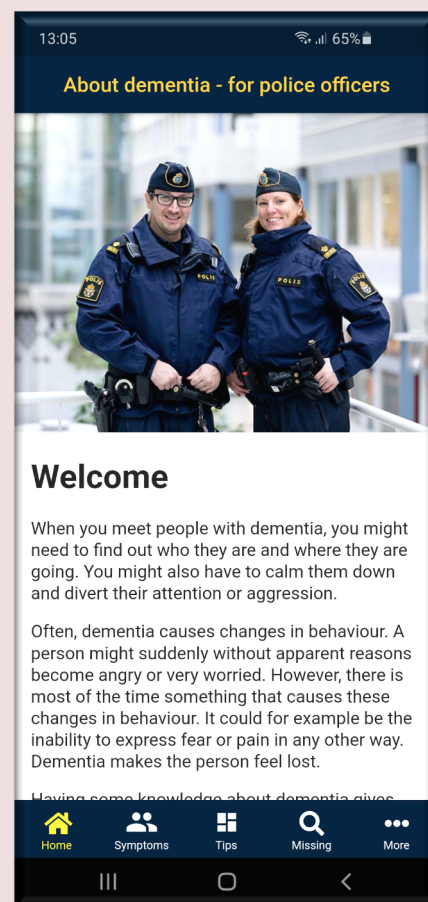
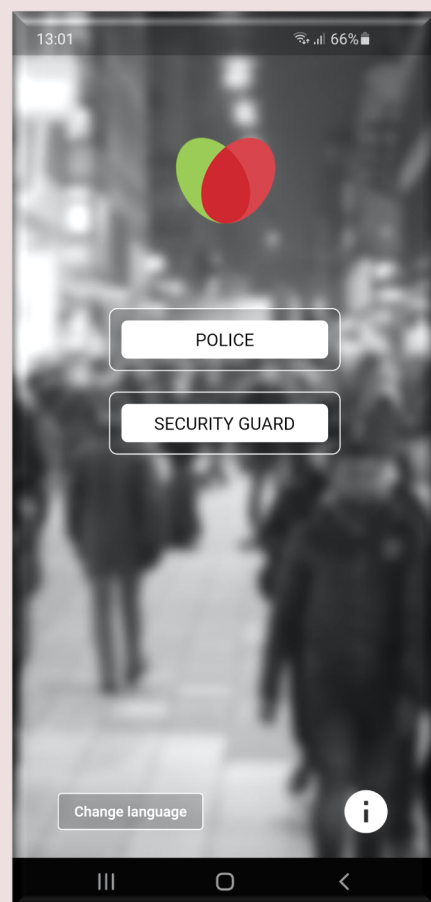
Swedish Dementia Centre

National competence center
funded by the government
Collects, structures and
disseminates knowledge.
For a more dementia-friendly society

Application Police officers & security guards

Anders Leicht

Kompetensenheten

Sektionen för fort- och
vidareutbildning

Telefon: +46 10 56 677 51

UNIVERSITY
OF BORÅS

TACK
för visat intresse!

Välkommen att höra av dig!

Maria.wolmesjo@hb.se

UNIVERSITY
OF BORÅS

Tid för
reflektion och
eventuella
frågor!

Fotograf: Maria Wolmesjö